

MONITOR

Na Rok Pański 1779.

Num: XXVIII.

Dnia 7. Kwietnia.

---

*Nihil simulatio proficit, paucis
imponit leviter extrinsecus inducta
facies: veritas in omnem partem
sui semper eadem est.*

Seneca Epi: LXXIX.

Dwa rodzaje kłamstwa są;
jedne na słowach zawisło,
kiedy fałszywą powieścią kłam-

Dd

ca

ca słuchającego ludu ; drugie
 gorsze nie na samych się słowach
 zasadza, ale całą powierzchow-
 nością kłamie i to jest dys-
 simulacya. Ten zły przymiot
 niegdyś wstolicach tylko prze-
 mierzkiwał, przenies się potym
 do Miast znaczniejszych, teraz
 go i na wsi znajdzie.

Taić się nieustannie, i na tym
 zasadać cały postępywania pro-
 ceder, żeby nicht się o tym do-
 wiedzieć nie mógł co my zamy-
 ślamy, jest to narażać się na
 niebespieczeństwo złego osobie
 rozumienia, albo dawać drugim
 uczuć, iż albo źle o nich sądzie-
 my, albo ich mamy za nieprzy-
 iacioł. Jeżeli przyiaźń na wy-
 nurzeniu skrytości serca zawisła,
 jeżeli cnota otworzyście postę-
 puie i dnia się jasnego nie boi ;
 nie

nie inſza bydź może przyczyna
dyſſymulacyi nad tę: iż chcemy
trzymać w utaieniu, coby nas
wſtydem okryło gdyby było wie-
dziane.

Nie trzeba ſię w tey mierze
odwoływać na zbyt nadciągnio-
ną ſekretu potrzebę, ieſt pra-
wda nie kiedy duſzą intereſów
i w ten czas powinien bydź obo-
wiązkien, ale nie ciągnie prze-
to za ſobą konſekwencyi nieu-
ſtających tajemnic równie tru-
dnych; iak mniej potrzebnych.
Podłych to umyſłów polity-
cyzm kunſztem uſtawicznym
wymuſzona układnoſć, wielkie
duſze gardzą temi krętymi ma-
nowcami, raz poznawſzy pra-
wdziwą metę, proſtymi droga-
mi do niey dążą.

Czło-

Człowiek pełen chytrey dyffymulacyi z ciężkością przyślepuie do celu który sobie założył; tyle jest potocznych wżyciu okoliczności na ktore się uzbroid i przygotować nie może, iż kiedykolwiek odkryć się, i czym jest wewnątrz pokazać musi, wten czas dopiero poznamy dyffymulacyą na innych wkłada; wiary znaleźć nie może, i choćby nayodtworzystszemi sposoby rzetelność proceduru swiego obiawił, tyle dokaże przeciwna mu prewencya, iż iak nigdyś będąc chytrym miany był za szczerego tak choćby nayrzetelnieyszym napotym został, albo z wielką ciężkością, albo nigdy zakały dawney z siebie nie zgładzi; co gorsza do tego stopnia przyić może wkorzeniona onim zła
opinia

opinia, iż im dzielniej będzie chciał zatrzyć przeszłą dyssymulacyą, tym srożey potępionym zostanie, gdy go wytworniejszym Machiawelistą, i lepiej ieszcze niż pierwiey rzecz swoją udającym wszyscy nazwą.

Pytam się teraz tych, ktòrych całe życie za zassono, co to jest takiego co oni tak dowcipnie przed oczyma ludzkiemi tają? Jeżeli dobre i pełne cnoty intencye, dobrze jest prawda niechlubić się; ale się kryć z niemi, tak wykwinć nie potrzeba. Nie jest ieszcze świat w tym stopniu zepsowania, żeby cnota miała być przeszkodą do szczęścia wiele zaś jest takowych, ktòrym dobrego przykładu koniecznie trzeba. Jeżeli tają pełne złości i iadu myśli,

na

na to aby skuteczniej szkodzić mogli? niech zważą niegodziwość sposobu, wyrównywiącą przyczynie z której pochodzi; a zatym wykorzeńić zgruntu, nie ukrywać takowe myśli należy.

Nie mogę lepiej tych uwag moich zakończyć, iako słowami Theophrasta który w tej materji tak pisze: człowiek dyfymulujący gotow umyślnie przestawać i pospolitować się z największymi nieprzyjaciółami swemi, a żeby nie poznali tego iż im chce szkodzić; chwali w oczy tych, na których siła swoje zastawił, i gdy złość jego skutek od bierze, gotow ubolewać nad przygodą której on sam przyczyną był. Zda się przebaczać obelżywe słowa, bez wrzuczenia powierchownego,
gotow

gotow to wszystko powtarzać
co onim mówią; iak miększych,
zaś słow używa do uśmierzenia
tych, którym zaszkodził. Usil-
nie tai wszystkie swoje kroki,
i gdy co czyni tak się pokazuje
iakby ieszcze nie był do nicze-
go determinowanym. *Zobaczę,*
może to bydz, kto wie, zaś to
pokaże, mnie nic do tego, te sło-
wa upodobane, są zwyczajnym
formularzem dyskursu iego.
Nic próżno nie wyrzeczę choć
co potocznie odpowiada, czyli
mowi że chory, czyliże wlep-
szym jest zdrowiu, ma swoje
w tym racye, kieruje wszystko
do upatrzonego celu.

Gotow się skarżyć na ubostwo
przedtym, który uniego poży-
czyć pieniędzy pragnie; kiedy
zaś iemu pieniędzy trzeba, w
ten

ten czas zwykł upewniać iż mu niczego nie brakuie . Czyni się głuchym gdy nie wie co mówić, odpowiada zaś choć nie pytany, gdzie wie iż ztąd mieć może korzyść. Słowa iego obojętne zawsze przeciwnie tłomaczone bydz mogą; z tego wszystkiego wnosić każdy powinien, iż sposob postępowania takiego iak iest skutkiem skazonego serca i umysłu, tak dyśsymulujący chyttrze, gdy bardziey od najfroźszego iadu szkodzi, wystrzegać się go iako zarazy ludzkiego wspołeczeństwa potrzeba.

